

Forskjellige Forfatteres Bidrag til „Evangelisk - kristelig Psalmebog“.

Af J. N. Skaar.

Jeg maa desværre begynde med den Tilstaaelse, at min Optegnelse af Claus Frimanns Bidrag til »Evangelisk-kristelig Psalmebog« (Kirkehist. Saml. 4. Række. 4. Bind, S. 633 fg.) ikke er fuldstændig. Foruden de der anførte 56 Salmer ere ogsaa følgende 4 hentede fra Frimanns Samlinger:

- 214. Al gode Fader, du os gav. C. Nr. 87: Saa godt er intet, gode Gud, V. 4.
- 275. Gode Gud! hvad er min Dyd. C. Nr. 60: Er du frie og englereen, V. 2 (Nr. 275, V. 2 er nyt).
- 313. Trøstens Aand! du i de Svage. A. Nr. XXV: Haver Kummer dig nedbøiet, V. 7.
- 450. Styrk selv, o Gud! min bange Aand! C. Nr. 10: Naar kommen er min sidste Stund.

Samtlige disse Samler ere meget frit behandlede, og Digteren har kanske havt ligesaa ondt for at gjenkjende dem som jeg.

Edvard Storm var, som bekendt, Medlem af den Kommission, som under Biskop Balle's Forsæde udarbejdede »Evangelisk-kristelig Psalmebog«. Han oplevede dog ikke dens Fuldendelse, da han allerede Høsten 1794 afgik ved

Døden. Flere af de fra ældre Salmebøger hentede Bidrag ere omarbejdede af ham; men her skal kun hans originale Bidrag anføres. Disse ere paa faa Undtagelser nær optagne fra »Edvard Storms samlede Digte, Kjøbenh. 1785«, og ere i Regelen meget ændrede eller helt omarbejdede.

8. Guds Sol oprinder! hvilken Pragt. S. Digte, S. 215: Vaag op, min dorske Sjæl, vaag op! V. 2, 4 og 5.
117. Min Jesu! aldrig skal jeg glemme. Efter en Passions-Kantate. Den D. Psalmedigtning, II, Nr. 883. Omkvædet er senere tilføjet. Rosk. Konv. Psbg. Nr. 127.
126. O Gud! hvor er din Naade rig. S. Digte, S. 212: O Gud, hvad er din Naade rig, V. 1 og 7.
127. Min Jesus er min faste Borg. S. Digte, S. 182: Ydmygelig jeg knæler ned, V. 8.
209. Tak skee dig, Gud! jeg rolig tænker. S. Digte, S. 176: Tak ske dig, Gud, at jeg kan tænke. V. 1, 2 og 5.
210. For Død og Grav jeg ikke bærer. S. Digte, S. 206: For Graven jeg ei mere bærer, V. 1 og 6.
223. O Jesu Christ! min Tanke hæver. S. Digte, S. 180: Usynlige! min Tanke hæver, V. 1—5.
252. Forleen mig Kraft at elske dig. S. Digte, S. 178. Samme Begynd. V. 1 og 3. Rosk. Konv. Psbg. Nr. 518.
282. Med Vemods Graad jeg falder ned. S. Digte, S. 186: Med Blusels Graad o. s. v., sammendraget og ellers omgjort.
306. O Gud! du og ved Smerte. S. Digte, S. 219: Gud, hjælp mit svage Hjerte, V. 1, 3, 4 og 5.
317. O Jesu Christ! jeg tror paa dig. S. Digte, S. 192: O Jesu, som har lidt for mig, V. 1, 2, 5 og 6.
414. Jeg i mit Livs det sidste Blund. S. Digte, S. 189: Mit Lives Herre! lad dit Bud, stærkt omarbejdet, undtagen V. 3.
458. See! Himlene. S. Digte, S. 201, med samme Begynd.
507. Jeg takker dig, du Livets Herre. S. Digte, S. 217: Jeg takker dig, mit Livets Herre, V. 1, 5—7.
525. For dig, o Gud! vi her fremtræde (Rosk. Konv. Psbg. Nr. 369) og

529. Tak skee dig, evig vise Gud ere antagelig blevne til under Kommissionsarbeidet.

Jfr. Dr. F. Nielsen, Bidrag til den ev.-kr. Psalmebogs Historie, S. 56.

Johan Nordahl Brun udgav »Evangeliske Sange, Bergen 1786«. Fra denne Samling ere følgende Salmer i »Ev.-kr. Psbg.« hentede:

- 79. Din Viisdoms og din Naades Vei. Nr. 24: Gud frister ei, men prøver kun, V. 4.
- 141. Saa frelstes vi fra Synd og Død. Nr. 8: Min Sjæl er frelst fra Synd og Død. Rosk. Konv. Psbg. Nr. 160.
- 168. Jesus lever. Graven brast. Nr. 32 med samme Begyndelse. Rosk. Konv. Psbg. Nr. 233.
- 216. O Held mig, Held mig, naar engang. Nr. 58: Kom til din Rolighed, min Sjæl, V. 7.
- 426. Det lyder som et Tordenslag. Nr. 2: Skjælv, Vantro, skjælv! den sidste Dag. Rosk. Konv. Psbg. Nr. 260.
- 533. O Fader, Søn og Aand! din Pagt. Nr. 22: Hør, Himmel! og giv Agt, o Jord! V. 4.
- 534. Lad denne Dag, o Gud, vor Gud! Nr. 34: Gud Fader, Søn og Helligaand, V. 1, 2, 4 og 5. Rosk. Konv. Psbg. Nr. 371.

Naar Nr. 426 undtages, ere alle de øvrige noksaa lempelig ændrede, om af Abrahamson eller Malling maa jeg lade uafgjort. Jfr. Dr. F. Nielsen, »Bidrag«, S. 57.

Af **Jens Zetlitz** have vi »Psalmer, Kjøbenhavn 1795«. I sin »Forerindring« siger han blandt andet: »Nærværende Samling af Psalmer turde — i det mindste smigrer jeg mig dermed — indeholde noget, der kunde ansees brugtbart og fortjene at optages i den forventede Nye Psalmebog for Almuen, for hvis Skyld disse Psalmer alene ere blevne til«. Samlingen indeholde 79 Salmer; men kun 4 af dem optoges i »Ev.-kr. Psbg.«.

9. Halleluja! vor Gud er stor. „Psalmer“ Nr. 3 med samme Begynd.
15. Skjøn er den Jord, som vi betræde. Nr. 2: Skjøn Jorden er og rig paa Glæde. Rosk. Konv. Psbg. Nr. 17.
453. Gud Herren vil vi prise. Nr. 78: Op! Herren vil vi prise.
462. Kommer Herren at tilbede. Nr. 79 med samme Begyndelse. Rosk. Konv. Psbg. Nr. 61.

De ikke ganske ubetydelige Ændringer, hvormed Z.s Salmer udstyredes, før de fik Adgang til Salmebogen, skyldes vel for en væsentlig Del Mallings. Dr. F. Nielsen, »Bidrag«, S. 57.

Tyge Jesper Rothe († 1795) udgav »En Christens Sange«, første Samling 1778 og anden Samling 1780. Af disse Samlinger, som blev rosende anmeldte i Kjøbenhavnske nye Efterretninger om lærde Sager, tænkte Salmebogskommissionen at gjøre et Udvalg; men da Rothe fik høre det, »frabad han sig den Ære«. Da han var død, fandt Kommissionen sig ikke længere bunden ved hans Forbud¹⁾. Den valgte og omarbejdede paa sin Vis følgende:

62. O Gud! du overskuer Alt. 2. Saml. VIII: Jeg for min Gud tør knæle ned, V. 3. 4. 5²⁾.
114. Guds Søn! som ingen, ingen fleer. 2. Saml. IV: Guds Søn! — saadan, som ingen fleer.
187. Vel os! vi have grundfast Haab. 2. Saml. I: De sadde hen ved Babels Flod, V. 4. 5. 6³⁾.
215. Jeg veed, at snart den Hytte falder. 1. Saml. XXII: Jeg veed det, at naar Hytten falder.
224. Fra Evighed til Evighed. 1. Salm. XV med samme Begyndelse.

¹⁾ Dr. F. Nielsens »Bidrag« etc. S. 49.

²⁾ Ikke anført i Den D. Psalmedigtning, II, S. 376.

³⁾ Ikke anført l. c.

227. Guds Herrens Villie jeg veed. 1. Saml. XXV med samme Begyndelse.
236. Fra Mennesket, fra Støvet her. 1. Saml. XXX med samme Begyndelse. Omarbeidelse af den gamle „Fra Mennesken haver jeg vendt min Hu“.
241. Saa farefuld er Veien her! 1. Saml. VI: Endnu, saalænge Banen her. Meget omarbeidet¹⁾.
248. Stadig Kamp vort Liv maa være. 1. Saml. XXVIII: Varig Kamp mit Liv maae være.
286. At elske dig, min Gud og Herre. 1. Saml. II med samme Begyndelse.
298. Jeg veed mig intet bedre Raad. 1. Saml. XIII med samme Begyndelse.
299. O Gud! jeg stundom troer saa svagt. 2. Saml. XVII: End naar min Tro den meest er svag, V. 2. 1²⁾.
351. O! var min Siel fra Synden fri. 1. Saml. XIV: Var kun min Siel fra Jorden løs³⁾.
370. De trodse hart imod Guds Ord. 1. Saml. VIII: De storme trodsig mod Guds Ord.
380. Gud! jeg Synder tør fremtræde. 2. Saml. XXI: Gud, vor Fader! jeg tør bede.
443. De, som nu Døden nærme sig. 2. Saml. II: Hvor hart bestæd de stride nu.
468. Den mørke Nat svandt rolig hen. 1 Saml. XII: Den Nat, den sorte Nat svandt hen. V. 1. 2. 4.
475. Dig, Gud! skee Tak, at her jeg kan. 2. Saml. XIV: Gud være Tak, at her jeg kan.
486. Hielp, Herre! mig, at jeg med Flid. 1 Saml. XII: Den Nat, den sorte Nat svandt hen, V. 5. 6. 8⁴⁾.
487. Himlenes og Jordens Herre. 1. Saml. XIX med samme Begyndelse. Maaske Omarb. af en ældre.
501. En Dag jeg atter nu har endt. 1. Saml. XVI: Saa nu igjen en Dag er endt.

¹⁾ Ikke anført l. c.

²⁾ Ikke anført l. c.

³⁾ Ikke anført l. c.

⁴⁾ Ikke anført l. e.

509. Gud! du seer i Miskundhed. 2. Saml. XVI: Atter levet er en Dag. Stærkt omarbeidet.
510. Endt er Dagen, er henlevet. 1. Saml. XX med samme Begyndelse.

Rothes Bidrag er altsaa 23 Salmer, ikke, som i »Den D. Psalmedigtning« anført, blot 17.

Jakob Ramus, f. 1716, d. som Biskop i Fyens Stift 1785, udgav 1781—83 tre Samlinger af »gudelige Psalmer«, hvori han, som han selv siger, tvertimod »den nu herskende Smag, især havde lagt an paa Fattelighed«. Disse Samlinger blev 1785 udgivne paany under Titel »Samling af 250 Gudelige Psalmer«. Herfra ere følgende Salmer i »Ev.-kr. Psbog« hentede¹⁾:

- *34. O Gud! din Miskundhed mod mig. Saml. af 250 Gudl. Psalmer, Nr. 12: O Gud, din godhed viist mod mig, V. 1. 2. 3 og 5.
- *72. Min Gud! din Priis jeg vil istemme. Nr. 250: Min Gud! jeg kan ei nok berømme.
- *83. Lær mig, gode Gud! at være. Nr. 54: Dersom hver af livets dage, V. 4 fg.
- *84. Gud kan paa Alting raade Bod. Nr. 62 med samme Begyndelse.
- *102. Du er min Gud, jeg frygter ei. Nr. 153: Eet velfornøiet sind er ret, V. 4—6.
- *105. Alt, hvad du mig vil byde. Nr. 87: Gud! du har ret at byde, V. 1. 2. 6. 7.
- *107. Gav du os ei, hvo skulde da. Nr. 154: Om Gud ei gav, hvo skulde da.
- *108. Kan jeg fuldtakke dig, o Gud! Nr. 128: Jeg aldrig kan fuldtakke Gud.

¹⁾ De med * betegnede Salmer ere ikke anførte i »Den D. Psalmedigtning«, hvor kun 16 Nr. tillægges Ramus.

140. O Kristne! frem for alle Dage. Nr. 226: Vel-signet dag blandt alle dage¹⁾.
172. O Kristne! føler hellig Glæde. Nr. 230: Op siel! med frydesang og glæde²⁾.
- *196. Min glade Tak til dig, o Gud! Nr. 113: Guds kundskab overstiger det, V. 8 og 9.
- *256. Min Gud! hvor er din Godhed stor. Nr. 220; O Gud! hvad er din Godhed stor.
- *263. Gud! i mit svage Kiød og Blod. Nr. 242: I synden jeg undfanget var. Meget omgjort.
- *269. Du seer, o Gud! min Synd er stor. Nr. 193: Du veed, o Gud! o. s. v.
288. Bort med Verdens tomme Glæder. Nr. 156: Bort med verdens daarlig glæde.
- *291. Gud, Herre! Du er nær hos mig. Nr. 196: Min Gud! vær stedse nær hos mig.
- *292. Herre! stor i Magt og Naade. Nr. 166: Jesus, som var vandt at høre, V. 4. 5.
- *294. O Gud! med stille Sind jeg giver. Nr. 21: Jeg kiender kun een Gud allene, V. 7 og 8.
- *303. Min Gud! til dig i Trang og Nød. Nr. 195: Min Gud! jeg i min trængsels nød.
- *315. Bevar o Gud! i Naade mig. Nr. 216: Hvor kostelig en Ting er det, V. 4. 5 og 8.
- *325. Lær mig, o Herre, rettelig. Nr. 111: Ei tanken bør at gaae derhen, V. 4 og 5.
331. Herre! giv jeg aldrig falder. Nr. 177: Ved at lægge haand i skjødet, V. 6 og 7.
- *354. O Jesu! ret at ligne dig. Nr. 71 med samme Begyndelse.
- *362. Lad, Jesu! tidt mig tænke paa. Nr. 67: O Jesu! naar jeg tænker paa.
- *367. Min Gud og Fader! til dit Rige. Nr. 60: Min største roes og sande ære, V. 2 fg.

¹⁾ Rosk. Konv. Psbog Nr. 158.

²⁾ Sammesteds Nr. 232.

369. Gud! giv os Lærere, der vil. Nr. 46: Gud veed, naar Christi kirkes strid, V. 2 fg.¹⁾.
- *371. Bered os selv, o Gud! naar vi. Nr. 135: I aanden Jesus ivrer sig, V. 7 og 8²⁾.
374. Vi samles for dit Aasyn her. Nr. 108: Vi samles her, o Gud! for dig, V. 1³⁾.
- *382. Gud! min Skaber, Verdnens Herre! Nr. 63: Gud med Bøn at fodefalde, V. 6 og 7. Stærkt omarbeidet.
404. Jeg veed, til Graven gaaer min Vei. Nr. 74: Jeg veed, jeg skal gaae kiødets vei.
406. Du seer, o Gud! min Længsel. Nr. 99 med samme Begyndelse. Efter den gamle: Hjertelig mig nu længes.
- *413. Jesu Christ! du led og døde. Nr. 239: Da de første fædre hørte, V. 5. 7. 8.
430. Evighedens Haab og Ære. Nr. 77.: Evighed! som aldrig endes, V. 1—4⁴⁾.
- *433. Fader! tænk paa dem, som græde. Nr. 185: Naar Guds straffedomme høres, V. 6 og 7.
- *469. Jeg seer nu Dagens Lys igjen. Nr. 4: Jeg seer nu atter dag igjen. V. 1—3.
472. Dagen nu igjen frembryder. Nr. 1 med samme Begyndelse.
479. See! Hviletiden gik til Ende. Nr. 3: Mit matte sind og trætte lemmer.
- *480. Jeg atter da i Jesu Navn. Nr. 4: Jeg seer nu atter dag igjen, V. 3. 5. 8.
- *481. Paa Natten følger Dagen nu. Nr. 7: Nu løser dagen natten af. Omarbeidet.
- *482. For mig oprandt en Dag igjen. Nr. 8: Lad hver min gierning, al min sag. Omarbeidet.

¹⁾ Rosk. Konv. Psbog Nr. 397

²⁾ Sammesteds Nr. 366.

³⁾ Sammesteds Nr. 360.

⁴⁾ Sammesteds Nr. 450.

- *491. Dagen, som paa nye begynder. Nr. 5: Denne Dag, som nu fremtræder.
- 494. O Gud! min Tak jeg bringer dig. Nr. 16: O Gud! min Tak jeg skylder dig.
- 497. Den mørke Nat frembryder nu. Nr. 10: Nu nattetiden træder frem.
- 498. Saa ender jeg nu denne Dag. Nr. 9: Saa slutter jeg nu denne Dag.
- *511. En Uge atter gik saa vel. Nr. 6: Forgangen Uge gik saa vel.
- 512. En Uge atter gik til ende. Nr. 14: Saa har da denne uge ende.

I »Den D. Psalmedigtning« er desuden anført 464: Tak være dig vor Gud og Fader, som digtet af Ramus ¹⁾. I hans »Gudelige Psalmer« har jeg dog ikke fundet den og har nogen Tvivl om Opgavens Rigtighed. Det samme gjælder om Rosk. Konv. Psbog Nr. 368.

Viktor Kristian Hjort († som Biskop i Ribe 1818) er, næst Claus Frimann, den, som har ydet det største Bidrag til »Evangelisk-kristelig Psalmebog«. Men medens Frimanns Salmer i Regelen maatte finde sig i at blive omstøbt, gik derimod Hjorts noksaa let gennem Kommissionens Skjærsild. Den Kilde, hvoraf man fornemmelig har øst, er Hjorts »Forsøg til Aandelige Sange, Kjøbenh. 1791«. Herfra er hentet:

- 7. Gud! Herre! hvo kan fatte dig? A. S. Nr. 53: Almægtige! hvo fatter dig?
- 14. Vor Gud er evig, viis og stor. Nr. 31: Samme Begynd. V. 1—5.
- 19. O Gud! dit Væsens Majestæt. Nr. 22: Dit Væsens høie Majestæt.
- 31. Jeg af din Godhed Livet fik. Nr. 3: Jeg Livet af din Godhed fik (forkortet og ændret).

¹⁾ Rosk. Konv. Psbog Nr. 64.

33. Vor Gud er idel Kierlighed. Nr. 45 med samme Begynd., V. 1, 2, 4, 5 og 7.
44. Naar jeg dig tænker, store Skaber! Nr. 17: Min hele Sjæl sig henrykt taber, V. 1, 2, 4 og 5.
45. Den hvalte Himmel, store Gud! Nr. 36: Den høie Himmel, store Gud! V. 1—5 og 7.
55. Vor Gud er i det Høie. Nr. 39: Du, Gud, er i det Høie.
71. Evige Fader! som kierlig regierer. Nr. 15: Evige Fader, som alviis regierer. Rosk. Konv. Psbg. Nr. 31.
77. Med Viisdom du, o Gud! regierer. Nr. 1: Til dig, o Gud, som viis regjerer.
90. Min Gud! naar jeg kun troer paa dig. Nr. 42: Min Gud! naar jeg vil elske dig, V. 1, 3—5¹⁾.
116. Kierligste Jesu! min Aand sig ophæver. Nr. 8 med samme Begynd., V. 1, 3 og 4.
123. Med høi og festlig Jubelklang. Nr. 20 med samme Begynd. Rosk. Konv. Psbg. Nr. 134.
148. Det er fuldbragt, saa herligt lyder. Nr. 5: Det er fuldbragt! saaledes lyder.
184. Min Frelser opstod seierrig. Nr. 7 med samme Begynd., V. 1 og 3.
192. Jeg frygter ei for Dødens Braad. Nr. 35: Tryk er jeg! Død, hvor er din Braad? V. 1, 3—5.
222. Mit Liv er Ubestandighed. Nr. 51 med samme Begyndelse.
240. O Fader! lad din Aand ledsage. Nr. 52 med samme Begynd., V. 1, 2, 4 og 5.
243. Bønhør mig, gode, milde Fader! Nr. 43 med samme Begynd., forkortet og ændret.
258. O hielp mig, gode Fader! Nr. 49 med samme Begynd., V. 1—5²⁾.
261. Min Gud! o hvor vil det mig gaae. Nr. 13: Alvidende! du kjender mig, V. 2, 3, 5, 7 og 8.

¹⁾ Ikke anført i »Den D. Psalmedigtning«, II, S. 385.

²⁾ Heller ikke anført l. c.

267. Gud! vi med angergivne Hjerter. Nr. 37 med samme Begyndelse.
270. O! hvor mit Livs fremfarne Dage. Nr. 27: Naar jeg min Ungdoms første dage, V. 1, 5 og 7.
277. Alseende! jeg skamfuld maa. Nr. 9: Naar jeg med hellig Agtsomhed, V. 3, 5 og 6.
289. Vor Gud alene Herren er. Nr. 56 med samme Begynd., V. 1 og 5¹⁾.
290. Almægtige og gode Fader. Nr. 23 med samme Begynd., V. 1, 4—7.
300. Hvad Ondt der end skal møde mig. Nr. 29: Om det end her seer farligt ud.
308. Min Gud! hvor ofte glemmer jeg. Nr. 40: Hvor ofte glemte jeg dog ei.
310. Min Gud! i Troe jeg til dig raaber. Nr. 47: Gud! jeg med Tillid dig anraaber, V. 3, 5—7.
336. Dig, Jesu! bør vi efterligne. Nr. 59: O hvilken reen og salig Glæde, V. 2—4.
350. Du skabte os, algode Gud! Nr. 2: Du, Herre, skabte Mennesket.
365. Lad, Jesu! lad din naadefulde Lære. Nr. 16: Bør ei din sande, naadefulde Lære, V. 1. 2, 4, 6—8²⁾.
372. Algode Gud! gyd Andagt i min Siel. Nr. 25: Bønhør mig, Gud! Opflam du god og mild. Ændret.
373. Dem, o Gud! du naadig er. Nr. 4: Gud, du lønner mildt enhver, V. 1 og 2. Ændret³⁾.
375. I dit Tempel møde vi. Nr. 10 med samme Begynd. Rosk. Konv. Psbg. Nr. 363.
376. Til dig, vor Gud! opløfte vi vor Bøn! Nr. 19: Til dig, o Gud, Vi sende ydmyg Bøn. Ændret⁴⁾.
379. O Gud! naar vi paakalde dig. Nr. 12: Hjelp os, algode, vise Gud, V. 2 og 1⁵⁾.

¹⁾ Ikke anført l. c.

²⁾ Ikke anført l. c.

³⁾ Ikke anført l. c.

⁴⁾ Ikke anført l. c.

⁵⁾ Ikke anført l. e.

440. Hærskarers Gud! med Ydmyghed. Nr. 64: Almægtige med Ydmyghed, V. 1, 4—7. Rosk. Konv. Psbg. Nr. 108.
448. Vor Sang skal festlig lyde. Nr. 57 med samme Begynd., V. 1, 2, 4, 5 og 7. Rosk. Konv. Psbg. Nr. 54.
454. Lovsynger ham, hvis Skabermagt. Nr. 32 med samme Begynd., V. 1, 3, 4 og 6.
473. Saa venlig Dagen atter smiler. Nr. 30 med samme Begynd., V. 1—4.
496. Atter jeg en Dag fuldender. Nr. 55 med samme Begynd., V. 1—3 og 6.
560. O gode Gud! jeg takker dig. Nr. 6: Min Gud! jeg vist bør takke dig, V. 1, 4—7. Rosk. Konv. Psbg. Nr. 96:

Følgende Salmer, som af Brandt og Helveg tillægges Hjort, findes ikke i hans »Aandelige Sange« og ere formodentlig blevne til senere:

307. Ei Livets Kummer, Jordens Møie. Rosk. Konv. Psbg. Nr. 47¹⁾.
364. Alvidendel du kiender nøie. Rosk. Konv. Psbg. Nr. 311.
446. Lovsynger Gud, den Vældige, den Viise.
558. O Gud! du skuer al vor Id.

I »Evang. kr. Psalmebog« ere altsaa 47 Salmer af V. K. Hjort. Af disse ere 7 optagne i Roskilde Konvents Psalmebog.

¹⁾ I Forordet til det i 1793 udgivne Prøvehefte af »Ev. kr. Psbg.« omtaler Biskop Balle, at deri findes Salmer af »vor gamle Bording«. Jeg har ikke Prøveheftet ved Haanden; men i »Ev. kr. Psbg.« finder jeg ikke nogen af Bording's Salmer, hvis ikke Nr. 307 skulde være »Beklemte Sjæl, hvad vilt du vanke« (Bording's poetiske Skrifter, S. 218) i omstøbt Skikkelse, besørget maaske af V. Hjort.

Peder Olrog, f. 18. Juli 1741, Sognepræst til Magleby paa Amager, d. 1788, udgav »Aandelige Sange«. Kjøbenh. 1774. Af denne Samling er hentet

409. Herre! hielp mig, hvor jeg gaaer. Efter anf.
Skr. Nr. 4: Herre, hjælp os! vi forgaar. Meget frit behandlet.
-

Hans Pontoppidan, f. paa Falster 11. Oktober 1730, d. som Konsistorialraad og Sognepræst til Idestrup paa Falster 1802, udgav, medens han var Sognepræst til Frederiksberg og Hvidovre, »Samlinger af christelige Sange«, Kjøbenh. 1788. Disse Samlinger ere tre i Tallet. Første Samling indeholder »nogle af de gamle Kirke-Sange, forbedrede«. Anden Samling bestaar af »andres, mest Klopstocks, Sange, oversatte. Tredie Samling er Digterens »af nye forfattede Sange«. Det er den tredie Samling, Salmebogskommissionen har øst af, men de valgte Salmer ere i Reglen saa frit behandlede, at de ere meget vanskelige at gjenkjende. De ere følgende:

- Nr. 113. Gud saae alt det, han havde gjort. Nr. XXXV med samme Begyndelse.
- „ 125. O Jesu! du saa mangelund. Nr. XXXVI: De Ord, du taled, Sandheds Mund. Rosk. Konv. Psbog. Nr. 210. Opgives her feilagtig at være en tysk fra Pontoppidans Salmebog (1740) hentet, af Abrahamson omarbejdet Salme.
- „ 142. Christe! vi tilbede dig. Nr. III: Gud og Mand, Immanuel, V. 7, 8, 11, 12, 15 og 16.
- „ 396. Du Jesu! bød mig i dit Ord. Nr. VII: At jeg ei skulde glemme dig, V. 1—7, 17, 13 og 20.
- „ 418. Min Dødsdag, denne store Dag. Nr. XX: Af Hiem-Vee Sielen er bespendt, V. 8 (første Del), 9 (anden Del), 11 og 14.
- „ 421. Min og Alles Gud og Fader. Nr. XXXIX med samme Begyndelse, V. 1—4. 6—11.

- Nr. 459. Al gode Gud! hvor er du viis og herlig!
Nr. IX: I Sion, Gud! du prises i det Stille, V. 11,
14, 12, 15 og 18.
- „ 490. Min Gud! jeg vaagnet er. Nr. III: Da første
Sol randt op, V. 6, 7, 10, 15, 23 og 26. Jfr. Den
Danske Psalmedigtning, II, S. LXIII.
- „ 503. Min Gud! en Dag igien sig ender. Nr. IV:
Den Gud, som skabte Morgenrøden, V. 8, 9, 10, 12,
14, 15 og 16. Jfr. Den D. Psalmedigtning, II,
S. LXIII.
- „ 536. O Jesu Christ! saa lød dit Ord! Nr. V: O dyre
Siell! vi ville gaa, V. 10, 11, 15(?) og 16. Rosk.
Konv. Psbog Nr. 374.
- „ 542. Gud! dig vor Tak og Lov og Priis vi yde.
Nr. IX: I Sion, Gud! du prises i det Stille, V. 1, 2,
4 og 5.

Hvem af Kommissionens Medlemmer det er, som har
„forbedret“ H. Pontoppidans Salmer, veed jeg ikke.